

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2022

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Omgevingsrecht	3
Wabo	3
8.40- en 8.42-AMVB's	4
Natuurbescherming	4
Waterwet	6
Ambtenarenrecht	7
Ziekte en arbeidsongeschiktheid	8
Bijstand	8
Sociale zekerheid overig	9
Bestuursrecht overig	10
APV	10
Arbeidsomstandighedenwet	13
Drank- en horecawet	13
Huisvesting	13
Monument	14
Wegenverkeerswet	15
Wet op de rechtsbijstand	16
Wet schadefonds geweldsmisdrijven	16
Vreemdelingenrecht	17
Asiel	17
Vreemdelingenbewaring	17
Procesrecht	18

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2022, 686

MK ABRS, 08-08-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2283](#)

Awb 8:10a, 8:15

WRAKING. Afwijzing wrakingsverzoek. Dat de namen van de leden van de vooronderzoekskamer niet per brief aan [verzoeker] bekend zijn gemaakt, duidt niet op partijdigheid of vooringenomenheid van de leden van de vooronderzoekskamer dan wel de schijn daarvan.

Brief waarbij [verzoeker] heeft verzocht om wraking van staatsraden [...], leden van de meervoudige kamer die belast is met het vooronderzoek in de zaak met nr. [...]

3. Na ontvangst van de brief van 22 juni 2022 heeft [verzoeker] een verzoek om wraking van de leden van de vooronderzoekskamer ingediend. In zijn verzoekschrift heeft [verzoeker] erop gewezen dat hij heeft verzocht om geïnformeerd te worden over de namen van de leden van de vooronderzoekskamer. Daarnaast heeft hij verzocht om verschillende tussenbeslissingen in het (voor)onderzoek. [...]

4. De Afdeling stelt voorop dat rechters uit hoofde van hun aanstelling worden geacht onpartijdig te zijn. Het is aan [verzoeker] om aannemelijk te maken dat sprake is van bijzondere omstandigheden die een uitzondering op dit uitgangspunt rechtvaardigen.

5. Ingevolge artikel 8:10a van de Awb worden de zaken die bij een andere bestuursrechter dan de rechtbank aanhangig worden gemaakt, in behandeling genomen door een meervoudige kamer. De Afdeling bestuursrechtspraak heeft een regeling vastgesteld over de interne toedeling van zaken. In deze Regeling toedeling zaken Afdeling bestuursrechtspraak 2020 (hierna: de Regeling) staat dat de Omgevingskamer is belast met de behandeling van zaken op het gebied van het omgevingsrecht. De Omgevingskamer bestaat uit een aantal units. Elke unit, zo staat in artikel 8, tweede lid, van de Regeling, heeft een vooronderzoekskamer met een vaste samenstelling. In de Omgevingskamer zijn de unitvoorzitters aangewezen als leden van de meervoudige kamer ten behoeve van en voor de duur van het vooronderzoek. Zoals in de toelichting bij artikel 8 van de Regeling staat, leidt deze meervoudige kamer het vooronderzoek en neemt zij de processuele beslissingen, totdat de zaak wordt toebedeeld aan de behandelend kamer. Na toedeling aan de behandelend kamer worden de beslissingen genomen door deze behandelend kamer. Beslissingen uit het vooronderzoek kunnen door partijen bij de behandelend kamer ter discussie worden gesteld.

6. Dat de namen van de leden van de vooronderzoekskamer niet per brief aan [verzoeker] bekend zijn gemaakt, duidt naar het oordeel van de Afdeling niet op partijdigheid of vooringenomenheid van de leden van de vooronderzoekskamer dan wel de schijn daarvan. De Afdeling wijst er in dit verband op dat de namen van de leden van de vooronderzoekskamer van unit R2 op de website van de Raad van State zijn vermeld. De Afdeling verwijst in dit verband naar het in artikel 16 van de Regeling genoemde Register.

7. De overige aangevoerde argumenten hebben betrekking op het al dan niet nemen van processuele beslissingen, die als zodanig niet ter beoordeling staan in een wrakingsprocedure. [...]

JnB 2022, 687

MK ABRS, 10-08-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2319](#)

bestuur van de raad voor rechtsbijstand.

Awb 1:2

BELANGHEBBENDE. Afwijzing aanvraag toevoeging. Anders dan de ABRS eerder in vergelijkbare zaken heeft overwogen (bijvoorbeeld in de uitspraken van 21 november 2018, [ECLI:NL:RVS:2018:3775](#), en 27 oktober 2021, [ECLI:NL:RVS:2021:2382](#)) is zij nu van oordeel dat in zaken waarin een verzoek om een toevoeging is afgewezen, omdat sprake is van een rechtsbelang waarvoor al eerder een toevoeging is verleend, een door een rechtszoekende ingesteld rechtsmiddel moet worden toegerekend aan de rechtsbijstandsverlener. In die zaken heeft de rechtsbijstandsverlener immers geen aan de rechtszoekende tegengesteld belang, omdat beiden de verlening van een tweede toevoeging beogen. Ook zou de rechtsbijstandsverlener geen andere gronden naar voren hebben gebracht dan de rechtszoekende.

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje “Wet op de rechtsbijstand” (JnB 2022, 706).

JnB 2022, 688

ABRS, 10-08-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2327](#)

algemeen directeur van het Centraal Justitieel Incassobureau (hierna: het CJIB).

Awb 1:3, 4:17, 6:15 lid 1

Wegenverkeerswet 1994 (WVW) 42, 48, 49

Kentekenreglement 20

BESLUIT. I.c. wordt geoordeeld dat het plaatsen van een zogenoemde kentekenblokkade niet een voor bezwaar vatbaar besluit is. Deze melding is niet meer dan het doorgeven van de feitelijke constatering dat minstens vijf verkeersboetes niet zijn betaald. Deze melding roept voorts geen rechtsgevolgen in het leven en hetzelfde geldt voor de registratie van de melding in het kentekenregister. Pas op het moment dat de RDW een tenaamstelling weigert, treden rechtsgevolgen in.

DWANGSOM EN BEROEP BIJ NIET TIJDIG BESLISSEN. I.c. wordt geoordeeld dat dat de algemeen directeur van het CJIB het bezwaarschrift van [appellante] had moeten doorsturen naar de RDW. Uit artikel 4:17, eerste lid, van de Awb volgt dat, omdat de minister niet bevoegd is om op de aanvraag van [appellante] te beslissen, hij ook geen dwangsom is verschuldigd. Dat de minister heeft nagelaten het bezwaarschrift door te sturen, brengt echter ook niet met zich dat hij een dwangsom is verschuldigd. Het doorsturen van een bezwaarschrift is feitelijk handelen, waarop artikel 4:17, eerste lid, van de Awb geen betrekking heeft.

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje “Wegenverkeerswet” (JnB 2022, 705).

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB 2022, 689

ABRS, 10-08-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2307](#)

college van burgemeester en wethouders van Amsterdam.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1

Bestemmingsplan "Postcodegebied 1012"

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. BESTEMMINGSPLAN. BEGRIP VESTIGING. Met de gewenste geldautomaat is geen sprake van toeristische dienstverlening als bedoeld in de planregels. Gelet op het normale spraakgebruik moet i.c. onder een vestiging als bedoeld in de planregels worden verstaan een ruimte die fysiek te betreden is. Nu de aangevraagde geldautomaat wordt geplaatst in de gevel van het gebouw is daarvan geen sprake.

[...] 5.2. [...] De Afdeling ziet zich allereerst voor de vraag gesteld of de geldautomaat kan worden aangemerkt als een vestiging als bedoeld in artikel 1.66 van de planregels. Het bestemmingsplan bevat geen definitie van het begrip vestiging. Voor de uitleg van dit begrip zal daarom aansluiting moeten worden gezocht bij de betekenis die daaraan in het normale spraakgebruik wordt gegeven. Volgens het "Van Dale Groot woordenboek van de Nederlandse taal" wordt onder het begrip vestiging onder meer verstaan een onderneming, kantoor of filiaal. Gelet hierop en nu in artikel 1.23 van de planregels staat dat het bij consumentverzorgende dienstverlening moet gaan om een ambachtelijk of dienstverlenend bedrijf waarbij uitsluitend voorbeelden zijn gegeven van bedrijven die fysiek te betreden zijn, is de Afdeling van oordeel dat in dit geval onder een vestiging als bedoeld in artikel 1.66 van de planregels moet worden verstaan een ruimte die fysiek te betreden is. De aangevraagde geldautomaat wordt geplaatst in de gevel van het gebouw aan de Spuistraat 25. Van een ruimte die fysiek te betreden is, is dan ook geen sprake. Deze geldautomaat kan dus niet worden aangemerkt als een vestiging. Voor zover er op de zitting nog op is gewezen dat achter de geldautomaat een kleine serviceruimte aanwezig is die onder meer wordt gebruikt om de geldautomaat te vullen, overweegt de Afdeling dat - daargelaten of die ruimte daadwerkelijk fysiek te betreden is - de dienstverlening zelf slechts in de gevel plaatsvindt en niet in een ruimte die fysiek te betreden is. De Afdeling is dan ook van oordeel dat met deze geldautomaat geen sprake is van toeristische dienstverlening als bedoeld in artikel 1.66 van de planregels en het bouwplan dus niet in strijd is met artikel 35.2.2 van de planregels. Het college heeft in zoverre ten onrechte geweigerd omgevingsvergunning te verlenen wegens strijd met het bestemmingsplan.

[Naar inhoudsopgave](#)

8.40- en 8.42-AMvB's

Jurisprudentie Activiteitenbesluit milieubeheer:

- Rechtbank Amsterdam, 14-04-2022, [ECLI:NL:RBAMS:2022:2228](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Natuurbescherming

JnB 2022, 690

MK ABRS, 10-08-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2322](#)

college van gedeputeerde staten van Utrecht.

Wet natuurbescherming (Wnb) 3.8 lid 5

NATUURBESCHERMING. SOORTENBESCHERMING. ONTHEFFING. GROOT OPENBAAR BELANG. Ontheffing voor verstoren beschermde diersoorten voor aanleg weg. I.c. heeft de rechtbank terecht overwogen dat sprake is van een groot openbaar belang, als bedoeld in artikel 3.8, vijfde lid, onder b, aanhef en onder 3, van de Wnb. Het op 11 oktober 2016 vastgestelde bestemmingsplan "Westelijke ontsluiting" was het geldende plan op de datum van het nemen van het besluit waarover de rechtbank heeft geoordeeld en vormt een zodanig belang. Een eventueel nadien gebleken omstandigheid die tot herziening van het bestemmingsplan kan nopen, vormt geen aanleiding om het oordeel van de rechtbank over het bestreden besluit onjuist te achten.

JnB 2022, 691

MK Rechtbank Oost-Brabant, 21-07-2022, [ECLI:NL:RBOBR:2022:2974](#)

college van gedeputeerde staten van de provincie Noord-Brabant, verweerder.

Wet natuurbescherming (Wnb) 2.7 lid 2, 2.9

NATUURBESCHERMING. BEHEERPLAN. I.c. kan de vergunning uit 1986 op basis van de Grondwaterwet in beginsel worden aangemerkt als de toestemming voor het project. Dus was geen vergunning op basis van artikel 2.7, tweede lid van de Wnb nodig en was ook geen aanleiding om in het beheerplan dit project te beschrijven en uit te zonderen van de vergunningplicht op basis van artikel 2.7, tweede lid van de Wnb.

[...] Vaststelling van het Natura 2000-beheerplan voor het Natura 2000-gebied 'Brabantse Wal' (verder: het beheerplan) [...]

[...] 9.5 Uit het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 23 maart 2006² (Commissie/Oostenrijk) en het arrest van 14 januari 2010³ (Stadt Papenburg), punt 48, volgt dat indien voor een project voor afloop van de omzettingstermijn van de HRL, te weten op 10 juni 1994, toestemming is verleend, de in artikel 6, derde en vierde lid, van de HRL vervatte procedure voor voorafgaande beoordeling van de gevolgen van het project voor het Natura 2000-gebied niet geldt. De procedure voor voorafgaande beoordeling als bedoeld in artikel 6, derde en vierde lid, van de HRL is evenmin van toepassing als voor het project toestemming is verleend voor de datum van vaststelling van de lijst van gebieden van communautair belang. Daarbij is in aanmerking genomen dat de procedure voor voorafgaande beoordeling, gelet op artikel 4, vijfde lid, van de HRL pas van toepassing is geworden na de vaststelling van die lijst (zie de uitspraak van de Afdeling van 31 maart 2010⁴).

9.6 Anders dan eisers stellen, kan uit deze arresten en uit de uitspraak van de Afdeling niet worden afgeleid dat de bovenstaande rechtspraak slechts van toepassing is als een milieuvergunning of een andere milieutoestemming is verleend. Het arrest Commissie/Oostenrijk ging bijvoorbeeld over de bouw en aanleg van een weg. Volgens de rechtbank is voldoende dat het project als zodanig is vergund of toegestaan voordat het Natura 2000-gebied is aangewezen. Deze vergunning kan vervolgens worden geacht te zijn betrokken bij de aanwijzing van het Natura 2000-gebied. Dat betekent in dit geval dat de vergunning uit 1986 op basis van de Grondwaterwet in beginsel kan worden aangemerkt als de toestemming voor het project over de Mondaf. De rechtbank vindt steun voor dit oordeel in de uitspraak van de Afdeling van 14 oktober 2012.⁵

9.7 De rechtbank stelt vast dat in de vergunning uit 1986 op basis van de Grondwaterwet ook een vergunning is verleend voor onttrekking uit het gebied De Lievensberg. Dit zijn twee gebieden maar dat is niet van belang, omdat in de vergunning op basis van de Grondwaterwet uit 1986 niet is bepaald welke hoeveelheid uit welk gebied mag worden onttrokken. Met andere woorden, de vergunning op basis van de Grondwaterwet biedt de mogelijkheid om 5 miljoen m³ grondwater te onttrekken uit het gebied De Mondaf. [naam] heeft gesteld dat de tenaamstelling van deze

vergunning op basis van de Grondwaterwet nadien enkele malen is gewijzigd, maar dat de hoeveelheid te winnen drinkwater niet is gewijzigd. Zij heeft verder gesteld dat de uitvoering van de drinkwaterwinning sinds 1986 is voortgezet en niet tussentijds is gestaakt. De rechtbank ziet geen aanleiding om hieraan te twijfelen en gaat hier dan ook van uit.

9.8 Dit betekent dat ten tijde van de vaststelling van het beheerplan [naam] voor de waterwinning van [naam] bij de Mondaf te Bergen op Zoom geen vergunning op basis van artikel 2.7, tweede lid van de Wnb nodig was. Omdat er geen vergunning nodig was, was er ook geen aanleiding om in het beheerplan dit project te beschrijven en uit te zonderen van de vergunningplicht op basis van artikel 2.7, tweede lid van de Wnb. De rechtbank neemt hierbij in aanmerking dat een beheerplan wel instandhoudingsmaatregelen kan bevatten die moeten worden uitgevoerd door de daartoe bevoegde bestuursorganen. Door een beheerplan op basis van artikel 2.3 van de Wnb kan een reeds vergund project, dan wel een project waarvoor geen vergunning op basis van artikel 2.7, tweede lid van de Wnb noodzakelijk is vanwege een eerdere toestemming verleend voor de referentiedatum, niet worden beperkt, gewijzigd of ingetrokken. Daarnaast is het in de Wnb niet verboden te handelen in strijd met een beheerplan. Het beheerplan heeft geen gevolgen voor de in 1986 verleende vergunning op basis van de Grondwaterwet (thans een vergunning op grond van de Waterwet) en [naam] kan gebruik maken van die vergunning, ongeacht het beheerplan. Verweerder had de waterwinning van [naam] bij de Mondaf te Bergen op Zoom niet hoeven te beschrijven en daarmee uit te zonderen van de vergunningplicht ingevolge artikel 2.7, tweede lid van de Wnb.

9.9 De rechtbank ziet in dat wat zij hiervoor heeft overwogen aanleiding om het beheerplan te vernietigen, voor zover hierin de waterwinning van [naam] bij de Mondaf te Bergen op Zoom als activiteit is beschreven waarmee het project is vrijgesteld van de vergunningplicht ingevolge artikel 2.7, tweede lid van de Wnb. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Waterwet

JnB 2022, 692

ABRS, 10-08-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2328](#)

algemeen bestuur van het Hoogheemraadschap De Stichtse Rijnlanden.

Waterwet 6.2 t/m 6.5, 6.13

Keur Hoogheemraadschap de Stichtse Rijnlanden 2018 (hierna: de Keur) 2.3

WATERWET. EXCEPTIEVE TOETSING. Dwangsombesluit. I.c. wordt geoordeeld dat, zoals ook uit de MvT bij artikel 6.13 van de Waterwet volgt, het op grond van artikel 6.13 van de Waterwet is toegestaan om, los van de handelingen waarvoor in de artikelen 6.2 tot en met 6.5 is bepaald dat die zonder vergunning verboden zijn, in een verordening van een waterschap, zoals de Keur, te bepalen dat voor andere handelingen ook een vergunning is vereist. Dat betekent in dit geval dat het algemeen bestuur vrijstaat om in de Keur in samenhang gezien met de Uitwerkingsregels te bepalen dat van een in een peilbesluit opgenomen waterpeil mag worden afgeweken, mits daarvoor een vergunning is verleend. Er bestaat geen aanleiding bestaat om artikel 3.3 van de Keur onverbindend te verklaren.

EVENREDIGHEID. De door [appellant] aangevoerde omstandigheden, ook al zouden de genoemde aspecten met betrekking tot de stankoverlast, zettingen en aanwezige archeologische waarden op zichzelf juist zijn, geven geen aanleiding voor het oordeel dat het algemeen bestuur van handhavend optreden had moeten afzien omdat handhavend optreden

jegens [appellant] onevenredig is. Mede gelet op de beginselplicht tot handhaving heeft het algemeen bestuur het algemeen belang bij handhaving van het in het Peilbesluit opgenomen waterpeil zwaarder mogen laten wegen dan het belang van [appellant] bij de onderbemaling.

[Naar inhoudsopgave](#)

Ambtenarenrecht

JnB 2022, 693

MK CRvB, 21-07-2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:1709](#)

minister van Justitie en Veiligheid

Algemeen Rijksambtenarenreglement (ARAR) 98 lid 1 aanhef en onder a

AMBTENARENRECHT. EERVOL ONTSLAG WEGENS VERLIES VAN EEN VEREISTE VOOR BENOEMBAARHEID. De minister heeft i.c. in redelijkheid geen gebruik kunnen maken van zijn ontslagbevoegdheid.

Eervol ontslag op de grond van verlies van een vereiste voor de benoembaarheid. Dit berust op het feit dat betrokkene niet beschikt over een inschrijving in het specialistenregister als arts met als specialisme huisarts.

Raad: 4.1. De minister heeft betoogd dat de rechtbank te weinig gewicht heeft toegekend aan het feit dat betrokkene niets heeft gedaan om zijn herregistratie als huisarts te realiseren, terwijl het betrokkene duidelijk had moeten zijn dat dit een vereiste is voor het uitoefenen van zijn functie. Dit betoog slaagt niet.

4.1.2. Ten tijde van het ontslagbesluit was de minister al jaren bekend met het feit dat betrokkenes registratie als huisarts sinds 2010 was verlopen. [...]

4.2. Daarnaast heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat de rechtbank ten onrechte voorbij is gegaan aan het betoog dat de instelling mogelijk een veiligheidsrisico heeft gelopen doordat betrokkene onbevoegd zijn werkzaamheden heeft uitgevoerd. Dit betoog slaagt evenmin. Uit 4.1.2 volgt dat de minister er al jaren van op de hoogte was dat betrokkenes registratie als huisarts in 2010 was verlopen. Uit het feit dat de minister ook nadien heeft toegestaan dat betrokkene zijn functie bleef uitoefenen, blijkt dat de minister dit veiligheidsrisico gedurende jaren heeft aanvaard. De Raad ziet niet dat de situatie wat betreft het veiligheidsrisico ten tijde van het ontslagbesluit in 2019 anders was dan in de jaren daarvoor. In dit verband merkt de Raad nog op dat betrokkene naar voren heeft gebracht dat hij zich niet (langer) presenteerde als huisarts, maar als justitieel geneesheer en dat hij in België wel geregistreerd was als huisarts.

4.3. Uit 4.1 en 4.2 volgt dat het hoger beroep van de minister niet slaagt.

Nader besluit

4.4. Betrokkene heeft aangevoerd dat nu de minister met het nader besluit het ontslag ongewijzigd in stand heeft gelaten, geen recht wordt gedaan aan wat de rechtbank heeft overwogen in de aangevallen uitspraak. Dit betoog slaagt. De rechtbank heeft immers uitdrukkelijk overwogen dat de minister in redelijkheid geen gebruik heeft kunnen maken van zijn ontslagbevoegdheid. Dit kan niet anders gelezen worden als dat het ontslag zoals neergelegd in het ontslagbesluit geen stand kan houden.

[Naar inhoudsopgave](#)

Ziekte en arbeidsongeschiktheid

JnB 2022, 694

Rechtbank Limburg, 22-07-2022, [ECLI:NL:RBLIM:2022:5652](#)

Raad van Bestuur van het Uvw.

WIA

Dagloonbesluit werknemersverzekeringen (het Dagloonbesluit) 16, 18

WIA. DAGLOON. STARTER. EVENREDIGHEIDSBEGINSEL. Het UWV had in dit geval niet had mogen vasthouden aan strikte toepassing van de artikelen 16 en 18 van het Dagloonbesluit. Het is aan het UWV om in dit concrete geval te zorgen voor een oplossing die aan het evenredigheidsbeginsel voldoet.

JnB 2022, 695

Rechtbank Oost-Brabant, 28-07-2022, [ECLI:NL:RBOBR:2022:3043](#)

Raad van bestuur van het Uvw.

ZW

Algemeen inkomensbesluit socialezekerheidswetten (AIB) 3:5 lid 4, 3:5 lid 7

ZIEKTEWET. VEREVEND OUDERDOMSPENSIOEN. De rechtbank is van oordeel dat het UWV de pensioenuitkering van Pensioenfonds Vervoer ten onrechte heeft gekort op de ZW-uitkering van eiseres. Deze pensioenuitkering is namelijk geen inkomen in verband met arbeid in de zin van artikel 3:5, vierde lid, van het AIB, want het is geen pensioenuitkering die voortvloeit uit een dienstbetrekking van eiseres, maar is een verevend ouderdomspensioen. Dat ouderdomspensioen is opgebouwd door de ex-partner van eiseres. Dat eiseres een deel van het door haar ex-partner opgebouwde ouderdomspensioen ontvangt, vloeit voort uit haar echtscheiding. Gegrond beroep.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bijstand

JnB 2022, 696

MK Rechtbank Gelderland, 05-08-2022, [ECLI:NL:RBGEL:2022:4263](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Nijmegen.

PW 35

Beleidsregels eenmalige energietoeslag gemeente [woonplaats] 2022 2

PARTICIPATIEWET. STUDIEFINANCIERING. EENMALIGE ENERGIETOESLAG.

De rechtbank is van oordeel dat artikel 2, zesde lid, onder c, van de Beleidsregel geen redelijke beleidsbepaling is en daarom niet kan worden toegepast. De Beleidsregel sluit ten onrechte studenten als gehele groep uit voor het eenmalig categoriaal verstrekken van de energietoeslag voor huishoudens met een laag inkomen. De rechtbank geeft het college mee om een rechtvaardige oplossing te bedenken die meer recht doet aan de specifieke situatie van betrokkenen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

JnB 2022, 697

MK CRvB, 27-07-2022, [ECLI:NL:CRVB:2022:1743](#)

Besluit administratieve bepalingen inzake het wegverkeer (BABW) 12

BABW. PARKEERMOGELIJKHEID OP EIGEN TERREIN. Het college heeft de aanvraag voor een gehandicaptenparkeerplaats afgewezen, omdat appellante beschikt over een parkeermogelijkheid op het eigen terrein, waarvan zij gebruik kan maken. Gelet op de hoge parkeerdruk in de directe nabijheid van de woning en het feit dat appellante een parkeermogelijkheid heeft op eigen terrein is toewijzing van een individuele gehandicaptenparkeerplaats aan appellante in het openbaar gebied onevenredig ten opzichte van het algemeen belang.

Met de rechtbank is de Raad van oordeel dat het college zich in redelijkheid op dit standpunt heeft kunnen stellen.

TOZO, NOW, TOFA

JnB 2022, 698

Rechtbank Rotterdam, 02-08-2022, [ECLI:NL:RBROT:2022:6413](#)

Drechtstedenbestuur, verweerder.

PW 35

Tijdelijke Ondersteuning voor Noodzakelijke Kosten (TONK)

Beleidsregels TONK Drechtsteden (de Beleidsregels) 4, 14

TONK. I.c. is geen sprake van een dusdanig schrijnende situatie dat verweerder gehouden was om op grond van de hardheidsclausule een hogere tegemoetkoming te verstrekken.

Evenmin is sprake van willekeur.

Rechtbank: 6.1. De TONK-regeling is bedoeld om huishoudens, die normaal gesproken niet in aanmerking zouden komen voor (bijzondere) bijstand, te ondersteunen die ten gevolge van de coronamaatregelen met een inkomensterugval te maken hebben en daardoor niet meer aan de noodzakelijke (woon)kosten, kunnen voldoen, waarvoor andere regelingen geen of onvoldoende steun bieden. Verweerder heeft in de Beleidsregels neergelegd dat voor de tegemoetkoming de volgende kosten in aanmerking komen: de kosten van huur of hypotheek(rente) van de woning voor zover deze meer bedragen dan € 750,- per maand, en de kosten van gas en stroom op basis van de Nibud Prijzengids.

6.2. Hoewel de woonkosten van eiser niet boven de € 750,- uitkomen en hij dus niet aan de Beleidsregels voldoet heeft verweerder uit coudance met toepassing van de hardheidsclausule aanleiding gezien om hem (uiteindelijk) een tegemoetkoming van € 2367,- toe te kennen. Verweerder heeft aan de hand van de rapportage TONK van 15 februari 2022 inzichtelijk gemaakt hoe de tegemoetkoming aan eiser tot stand is gekomen. De toepassing van de hardheidsclausule is een discretionaire bevoegdheid. De rechtbank is van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen beslissen om de hardheidsclausule alleen toe te passen

voor de posten hypotheek(rente) en de daaraan gekoppelde verzekering en de kosten voor gas en elektriciteit. De rechtbank begrijpt dat eiser in een financieel moeilijke situatie zit. Deze omstandigheid leidt echter niet tot een dusdanig schrijnende situatie dat verweerder gehouden was om op grond van de hardheidsclausule een hogere tegemoetkoming te verstrekken.

6.3. Tot slot ziet de rechtbank geen aanleiding voor het oordeel dat verweerder heeft gehandeld op basis van willekeur. De gemeenten voeren de TONK uit en hebben binnen dit kader aanzienlijke beleidsruimte bij het nader vormgeven van de voorwaarden. Dit leidt ertoe dat tussen gemeenten verschillen bestaan in de uitvoering van de regeling. De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid heeft hier bewust voor gekozen. Verweerder is niet gehouden om het beleid van andere gemeenten te volgen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

APV

JnB 2022, 699

ABRS, 10-08-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2316](#)

burgemeester van Utrecht.

Gemeentewet 172

Algemene plaatselijke verordening Utrecht 2010 (APV) 2:24 lid 1

APV. HANDHAVING. DWANGSOM. OPENBARE ORDE. BEVOEGDHEID. Vervoeren en bij zich hebben van inbrekerswerktuigen. In situaties waarin de last onder dwangsom niet wordt opgelegd om het feitelijk herstel van de openbare orde te bereiken, maar bijvoorbeeld om overtreding van de verbodsbepaling in te toekomst te voorkomen, kan het college worden aangewezen als bevoegd bestuursorgaan om een dwangsom op te leggen. Dit betekent echter niet dat de burgemeester die bevoegdheid niet ook toekomt.

[...] 1. [appellant] is [...], als rijder van een voertuig aangehouden door de politie Midden-Nederland. Naar aanleiding van de bevindingen die zijn opgetekend in de bestuurlijke rapportage van 20 maart 2020 heeft de burgemeester de in het voertuig aangetroffen gereedschappen aangemerkt als inbrekerswerktuigen. Het is op grond van artikel 2:24, eerste lid, van de Algemene plaatselijke verordening Utrecht 2010 (hierna: de APV) verboden om inbrekersvoertuigen te vervoeren of bij zich te hebben. Om te voorkomen dat [appellant] in de toekomst opnieuw dit verbod zal overtreden, heeft de burgemeester aan hem de last onder dwangsom opgelegd. Indien blijkt dat [appellant] weer inbrekerswerktuigen vervoert of bij zich heeft, moet hij per geconstateerde overtreding een dwangsom van € 2.500,- betalen, met een maximum van € 10.000,-.

[...] 3.2 Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 14 december 2016, [ECLI:NL:RVS:2016:3342](#)) is de zorg voor de handhaving van de openbare orde - gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 172 van de Gemeentewet - exclusief aan de burgemeester opgedragen. De handhaving van de openbare orde bestaat uit het feitelijk herstellen en bewaren van de openbare orde (Kamerstukken II 1985/86, 19 403, nr. 3, p. 49). De handhaving van de openbare orde wordt beschouwd als de zorg voor de naleving van regels, bij niet naleving waarvan de orde en rust in het openbare leven wordt verstoord. Deze regels kunnen zijn vervat in wetten in materiële zin, zoals de APV. De burgemeester heeft de exclusieve verantwoordelijkheid toe te zien op de naleving van deze regels ten aanzien van de openbare orde. Hij kan daarbij algemeen

beleid voeren, waarbij wordt bepaald op welke wijze hij de handhaving gestalte wil geven, zoals de surveillance door de politie of een gericht preventiebeleid. Ook kan worden gedacht aan het daadwerkelijk optreden om overtreding van de desbetreffende regels te voorkomen of te beëindigen (Kamerstukken II 1988/89, 19 403, nr. 10, p. 88-89).

3.3 In artikel 2:24 van de APV, noch elders in de APV, is een bestuursorgaan aangewezen dat bevoegd is een last onder dwangsom bij overtreding van deze bepaling op te leggen.

Bij het opleggen van een last onder dwangsom gaat het niet om het feitelijk herstellen van de openbare orde ten aanzien waarvan gelet op artikel 172, eerste lid, van de Gemeentewet uitsluitend de burgemeester is belast. Aan de orde is of de burgemeester deze bevoegdheid kan uitoefenen.

In situaties waarin de last onder dwangsom niet wordt opgelegd om het feitelijk herstel van de openbare orde te bereiken, maar bijvoorbeeld om overtreding van de verbodsbepaling in te toekomst te voorkomen, kan, zoals de Afdeling in haar uitspraak van 25 september

2019, [ECLI:NL:RVS:2019:3274](#), heeft geoordeeld, het college worden aangewezen als bevoegd bestuursorgaan om een dwangsom op te leggen. Dit betekent echter niet dat de burgemeester die bevoegdheid niet ook toekomt. Anders dan [appellant] betoogt, kan dat niet uit de uitspraak van de Afdeling van 25 september 2019 worden afgeleid. Dat de burgemeester ook bevoegd blijft volgt ook uit de door de burgemeester genoemde uitspraak van de Afdeling van 22 april

2020, [ECLI:NL:RVS:2020:1117](#)). Daarin is geoordeeld dat de burgemeester ter voorkoming van handel in drugs op openbare plaatsen, bevoegd was om een last onder dwangsom op te leggen. In die zaak ging het, net als in deze zaak, ook niet om het feitelijk herstellen van de openbare orde. De rechtbank heeft daarom terecht geoordeeld dat de burgemeester in dit geval bevoegd was om een last onder dwangsom aan [appellant] op te leggen ter zake van de overtreding van artikel 2:24 van de APV. [...]

JnB 2022, 700

MK ABRS, 03-08-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2261](#)

burgemeester van Maassluis.

Algemene plaatselijke verordening Maassluis 2019 (Apv) 2:59 lid 1

APV. AANLIJN- en MUILKORFGEBOD. BEVOEGDHEID. OORDEEL STRAFRECHTER.

Opleggen aanlijn- en muilkorfgebod voor hond. I.c. doet het arrest van de strafkamer van het Hof geen afbreuk aan de rechtmatigheid van het besluit van de burgemeester. Verwijzing naar ABRS 24-02-2016, [ECLI:NL:RVS:2016:486](#) en CRvB 21-08-2018, [ECLI:NL:CRVB:2018:2577](#).

[...] Bij besluit van [...] heeft [...] (hierna: college) voor de hond Gappa een aanlijn- en muilkorfgebod opgelegd.

[...] 6.1. Zoals de Afdeling heeft overwogen in de uitspraak van 24 februari 2016,

[ECLI:NL:RVS:2016:486](#), kan, indien een bestuursorgaan vooruitlopend op het oordeel van de strafrechter feiten uit een strafdossier aan een besluit ten grondslag legt, de uitkomst van de strafzaak nader licht werpen op die feiten. Een latere uitspraak van de strafrechter over die feiten is namelijk een bewijsstuk over de feiten waarop het besluit is gebaseerd. Verder verwijst de Afdeling naar de rechtspraak van de Centrale Raad van Beroep (zie bijvoorbeeld de 21 augustus 2018, [ECLI:NL:CRVB:2018:2577](#)). Het feit dat een verband tussen de strafrechtelijke procedure en de latere bejegening door een bestuurlijke autoriteit of de latere gerechtelijke procedure is vastgesteld is op zichzelf niet voldoende voor de conclusie dat het oordeel van de strafrechter eraan in de weg staat dat in een latere bestuursrechtelijke procedure de gedragingen waarvan de betrokkene is vrijgesproken - als gevolg van minder strenge bewijsregels of op grond van aanvullend bewijs - bewezen worden verklaard. Daarbij is wel van belang dat de rechterlijke autoriteiten door hun

optreden, de motivering van hun beslissing of de door hen gebruikte bewoordingen geen twijfel dienen te doen ontstaan over de juistheid van de vrijspraak van wat de betrokkene in de strafzaak werd verweten. Daarbij is tevens van belang dat de rechterlijke autoriteiten zich dienen te onthouden van strafrechtelijke karakterisering van de gedraging van de betrokkene en hun eigen forum niet te buiten gaan.

6.2. Er is een aantal redenen waarom het arrest van de strafkamer van het Hof hier geen afbreuk doet aan de rechtmatigheid van het besluit van de burgemeester.

6.2.1. Het Hof heeft beoordeeld of op basis van het in het strafdossier aanwezige bewijsmateriaal wettig en overtuigend door het openbaar ministerie kon worden bewezen dat Gappa een gevaarlijk dier is als bedoeld in artikel 425, aanhef en onder twee, van het Wetboek van Strafrecht. Wanneer die vraag bevestigend zou worden beantwoord zou dat hebben kunnen leiden tot de oplegging van een strafrechtelijke sanctie, hechtenis of een geldboete van de derde categorie. Het Hof achtte daarbij van belang welke hond begon met bijten en heeft verder vastgesteld dat andere, soortgelijke meldingen over Gappa niet nader waren onderzocht. In dit hoger beroep moet door de bestuursrechter echter worden beoordeeld of de burgemeester Gappa gevaarlijk heeft kunnen achten als bedoeld in artikel 2:59, eerste lid, van de Apv. Voor de beoordeling van die gevaarstelling heeft de burgemeester acht mogen slaan op het Protocol en de daarin opgenomen definities van (ernstig) bijtincident.

6.2.2. Strafrechter en bestuursrechter hanteren bij de vraag of Gappa als een "gevaarlijk dier" moet worden aangemerkt dus een andere bewijsmaatstaf. Het Hof heeft de partner van [appellant] in dit geval vrijgesproken, omdat het openbaar ministerie op basis van het in het strafdossier aanwezige bewijsmateriaal niet wettig en overtuigend bewezen heeft geacht dat Gappa inderdaad moest worden aangemerkt als gevaarlijk dier, terwijl het in dit hoger beroep gaat om de vraag of de burgemeester met zijn beoordelingsruimte Gappa een gevaarlijke hond heeft kunnen achten als bedoeld in artikel 2:59, eerste lid, van de Apv.

6.2.3. Anders dan in de strafrechtelijke procedure, geldt in de bestuursrechtelijke procedure de vrije bewijsleer. Dit betekent concreet dat er in deze bestuursrechtelijke procedure meer ruimte is om betekenis toe te kennen aan andere soortgelijke meldingen over Gappa. De burgemeester heeft daarom in zijn oordeel over Gappa de andere meldingen over incidenten en bijtincidenten en het eenduidige karakter daarvan mogen betrekken.

De rechtbank heeft verder terecht geoordeeld dat de burgemeester zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat Gappa in elk geval aan Phoebe ernstig letsel heeft toegebracht, daarom het bijtincident als ernstig heeft kunnen aanmerken zoals bedoeld in het Protocol en Gappa gevaarlijk heeft kunnen achten als bedoeld in artikel 2:59, eerste lid, van de Apv. De rechtbank heeft terecht overwogen dat uit de patiënteninformatie van de dierenkliniek blijkt dat op 5 juni 2019 sprake was van meerdere bijtonden van 1 tot 2 cm diep in de linker voorpoot, hals en borst en dat de linker voorpoot tot aan de pees open lag. Uit dezelfde informatie blijkt dat alle wonden onder narcose zijn geschoren, schoon gemaakt en gehecht en dat een spoedopname noodzakelijk was. In het Protocol is niet gedefinieerd wat onder ernstig letsel moet worden verstaan, maar de burgemeester heeft van ernstig letsel mogen uitgaan gelet op de hoeveelheid bijtonden en de aard daarvan. Anders dan [appellant] betoogt, is verder niet doorslaggevend welke hond het incident is begonnen. Gelet op de aan Phoebe toegebrachte verwondingen heeft de burgemeester Gappa als veroorzaker van een ernstig bijtincident mogen aanmerken.

6.2.4. Van belang is verder dat het hier gaat om een preventieve bestuurlijke maatregel die er niet op is gericht iemand te bestraffen maar de veiligheid op straat tegen gevaarlijke honden te waarborgen. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Arbeidsomstandighedenwet

JnB 2022, 701

Voorzieningenrechter Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 29-07-2022,

[ECLI:NL:RBZWB:2022:4250](#)

minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (de minister).

Arbeidsomstandighedenwet (Arbowet) 16, 28a

Arbeidsomstandighedenbesluit (Arbobesluit) 4:45, 4:48a

ARBEIDSOMSTANDIGHEDENWET. BEVEL TOT STILLEGGING. EVENREDIGHEID. Bevel tot stillegging van werkzaamheden met asbest of asbesthoudende producten op grond van de Arbowet. I.c. wordt geoordeeld dat de minister bevoegd was tot het afgeven van een bevel en dat handhavend optreden niet onevenredig is. De stillegging van de werkzaamheden kan worden aangemerkt als een geschikt middel om verdere overtredingen van de Arbowetgeving te voorkomen. Het bevel is daarnaast noodzakelijk, omdat is gebleken dat het opleggen van bestuurlijke boetes niet toereikend is om herhaling van de overtredingen te voorkomen. De voorzieningenrechter is daarnaast van oordeel dat de minister op juiste gronden heeft besloten dat het bevel tot stillegging evenwichtig is. Het verzoek om voorlopige voorziening wordt afgewezen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Drank- en horecawet

JnB 2022, 702

ABRS, 03-08-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2247](#)

burgemeester van Nijmegen.

Drank- en Horecawet (DHW) 8 lid 1 onder b, 27 lid 1 onder a

DRANK-EN HORECAWET. SLECHT LEVENSGEDRAG. Weigering drank- en horecaverunning. I.c. wordt geoordeeld dat aan de enkele omstandigheid dat [appellant] als overtreder is aangemerkt omdat in zijn pand een hennepkwekerij is aangetroffen, niet de conclusie kan worden verbonden dat hij van slecht levensgedrag is. Daarvoor zal aannemelijk moeten zijn dat hij daadwerkelijk betrokken is geweest bij de hennepkwekerij. Het enkele verwijt dat [appellant] onvoldoende toezicht heeft gehouden op zijn pand, maakt niet aannemelijk dat hij betrokken is geweest bij de hennepkwekerij. Motiveringsgebrek.

[Naar inhoudsopgave](#)

Huisvesting

JnB 2022, 703

ABRS, 10-08-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2308](#)

college van burgemeester en wethouders van Almere.

Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK) 3

Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) 8

Huisvestingsverordening Almere 2019 (Hvv) 11, 27

HUISVESTING. URGENTIE. HARDHEIDSCLAUSULE. I.c. geven de stukken aanwijzingen dat de psychische en fysieke klachten van [appellante] ernstig zijn en samenhangen met de woonsituatie. Het college had daarom vanuit een oogpunt van zorgvuldigheid in het kader van de toepassing van de hardheidsclausule nader onderzoek naar de medische situatie van [appellante] moeten doen.

[...] Bij besluit van [...] heeft het college een aanvraag van [appellante] om een urgentieverklaring afgewezen.

[...] Medische beoordeling in het kader van de hardheidsclausule

7. Uit Bijlage II van de Hvv volgt dat als de woningzoekende op één van de in artikel 11, vierde lid, van de Hvv genoemde gronden niet in aanmerking komt voor een urgentieverklaring, de toetsing van de medische urgentie door een onafhankelijke deskundige achterwege kan blijven. Dat geldt ook als de urgentieaanvraag niet vergezeld gaat van een verklaring van een arts en/of medisch specialist waaruit de aard van de problematiek en de belemmeringen die het oplevert in het gebruik van de woning kunnen worden afgeleid. Dit laat onverlet dat de medische urgentie ook in het kader van de hardheidsclausule, ingevolge artikel 27 van de Hvv, getoetst kan worden.

[...] 9. Omdat de aanvraag van [appellante] niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 11 van de Hvv, heeft het college de medische situatie van [appellante] niet voorgelegd aan een onafhankelijke deskundige. Verder zijn volgens het college de overgelegde stukken geen medische verklaring van een (toekomstig) behandelaar, waaruit een diagnose, (toekomstige) behandeling en prognose kan worden afgeleid. Ook daarom heeft het college geen aanleiding gezien om, in het kader van de hardheidsclausule, de stukken te laten beoordelen door een onafhankelijke deskundige. Uit de brief van de GZ-psycholoog van 27 mei 2020 volgt echter dat de psychische problemen van [appellante] zo ernstig zijn dat zij is doorverwezen naar de specialistische GGZ. Uit het verslag van het telefonisch consult met een arts van 4 mei 2020 volgt ook dat zij aanzienlijke fysieke klachten heeft waarvoor zij onder behandeling is. De stukken geven aanwijzingen dat de psychische en fysieke klachten van [appellante] ernstig zijn en samenhangen met de woonsituatie. Het college had daarom vanuit een oogpunt van zorgvuldigheid in het kader van de toepassing van de hardheidsclausule nader onderzoek naar de medische situatie van [appellante] moeten doen. Het college heeft ten onrechte niet de nodige kennis vergaard omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen. Dit was niet zorgvuldig. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Monument

JnB 2022, 704

ABRS, 03-08-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2238](#)

college van burgemeester en wethouders van Tilburg.

Monumentenverordening gemeente Tilburg 4

GEMEENTELIJK MONUMENT. AANWIJZING. MONUMENTALE WAARDE.

BELANGENAFWEGING. EVENREDIGHEID. Aanwijzing pand als gemeentelijk monument. Nu

het college i.c. niet deugdelijk heeft gemotiveerd dat sprake is van een onroerende zaak met monumentale waarde en het college de waardedaling van het pand ten onrechte niet in de belangenafweging heeft betrokken, heeft het college onvoldoende gemotiveerd waarom hij aan het belang van aanwijzing een zwaarder gewicht heeft mogen toekennen dan aan de nadelige gevolgen van de aanwijzing voor [appellant].

[...] Bij besluit van [...] heeft het college het pand [locatie] [...] aangewezen als gemeentelijk monument.

[...] 7. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, heeft het college beoordelingsruimte bij het bepalen van de monumentale waarde van een onroerende zaak. De Afdeling verwijst naar haar uitspraak van 8 augustus 2018 ([ECLI:NL:RVS:2018:2643](#)). Afhankelijk van de beroepsgronden gaat de bestuursrechter in op de vraag of de manier waarop het college van die beoordelingsruimte gebruik heeft gemaakt, in overeenstemming is met het recht. Daarbij moet de bestuursrechter nagaan of het college redelijkerwijs de beoordelingsruimte op die manier heeft kunnen invullen. Wanneer een onroerende zaak volgens het college van monumentale waarde is, heeft het college beleidsruimte om te bepalen of die onroerende zaak als beschermd gemeentelijk monument moet worden aangewezen. Dan moet hij de betrokken belangen afwegen. De bestuursrechter gaat niet na of hij in het concrete geval tot hetzelfde besluit zou zijn gekomen. De bestuursrechter oordeelt aan de hand van de beroepsgronden of de nadelige gevolgen van de aanwijzing niet onevenredig zijn in verhouding tot de met de aanwijzing te dienen doelen.

[...] 11. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 15 mei 2013, [ECLI:NL:RVS:2013:CA0141](#)), brengt de enkele aanwijzing van een pand als gemeentelijk monument niet zonder meer met zich dat het pand in waarde daalt. Slechts indien zou blijken van een waardedaling als gevolg van de aanwijzing, zou het college bij de afweging moeten betrekken of die waardedaling zo groot is dat het belang van de eigenaar onevenredig zou worden geschaad.

[...] 14. Nu, zoals hiervoor onder 10 is overwogen, het college niet deugdelijk heeft gemotiveerd dat sprake is van een onroerende zaak met monumentale waarde en het college de waardedaling van het pand ten onrechte niet in de belangenafweging heeft betrokken, heeft het college onvoldoende gemotiveerd waarom hij aan het belang van aanwijzing een zwaarder gewicht heeft mogen toekennen dan aan de nadelige gevolgen van de aanwijzing voor [appellant] [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Wegenverkeerswet

JnB 2022, 705

ABRS, 10-08-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2327](#)

algemeen directeur van het Centraal Justitieel Incassobureau (het CJIB).

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:3

Wegenverkeerswet 1994 (WVW) 42, 48, 49

Kentekenreglement 20

WEGENVERKEERSWET 1994. KENTEKENBLOKKADE. Het plaatsen van een zogenoemde kentekenblokkade is niet een voor bezwaar vatbaar besluit.

[...] 9.3. De Afdeling stelt vast dat het begrip kentekenblokkade niet wordt genoemd en uitgewerkt in de WVW en het Kentekenreglement. De Afdeling begrijpt uit wat op de zitting is besproken dat het CJIB automatisch een melding doorgeeft aan de RDW indien tenminste vijf boetes op grond van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften onherroepelijk zijn geworden. Deze

melding wordt door de RDW in het kentekenregister geregistreerd. Deze registratie wordt wel een kentekenblokkade genoemd.

9.4. De Afdeling is met de rechtbank van oordeel dat het plaatsen van een zogenoemde kentekenblokkade niet een voor bezwaar vatbaar besluit is. Volgens artikel 1:3, eerste lid, van de Awb wordt onder een besluit een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling verstaan. De melding is niet meer dan het doorgeven van de feitelijke constatering dat minstens vijf verkeersboetes niet zijn betaald. Deze melding roept voorts, gezien het bepaalde in artikel 20, eerste lid, aanhef en onder b, van het Kentekenreglement geen rechtsgevolgen in het leven. Hetzelfde geldt voor de registratie van de melding in het kentekenregister. Pas op het moment dat de RDW een tenaamstelling weigert, treden rechtsgevolgen in. [...]

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje “Algemeen bestuursrecht” (JnB 2022, 688).

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet op de rechtsbijstand

JnB 2022, 706

MK ABRS, 10-08-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2319](#)

bestuur van de raad voor rechtsbijstand.

Wet op de rechtsbijstand 28, 32

WET OP DE RECHTSBIJSTAND. ONTVANKELIJKHEID. Anders dan de Afdeling eerder in vergelijkbare zaken heeft overwogen (bijvoorbeeld in de uitspraken van 21 november 2018, [ECLI:NL:RVS:2018:3775](#), en 27 oktober 2021, [ECLI:NL:RVS:2021:2382](#)) is zij nu van oordeel dat in zaken waarin een verzoek om een toevoeging is afgewezen, omdat sprake is van een rechtsbelang waarvoor al eerder een toevoeging is verleend, een door een rechtszoekende ingesteld rechtsmiddel moet worden toegerekend aan de rechtsbijstandsverlener. In die zaken heeft de rechtsbijstandsverlener immers geen aan de rechtszoekende tegengesteld belang, omdat beiden de verlening van een tweede toevoeging beogen. Ook zou de rechtsbijstandsverlener geen andere gronden naar voren hebben gebracht dan de rechtszoekende.

Zie in dit verband ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje “Algemeen bestuursrecht” (JnB 2022, 687).

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet schadefonds geweldsmisdrijven

JnB 2022, 708

ABRS, 03-08-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2224](#)

Commissie Schadefonds Geweldsmisdrijven (CSG).

Wet schadefonds geweldsmisdrijven 3 lid 1 aanhef en onder a, 7

WET SCHADEFONDS GEWELDSMISDRIJVEN. AANVRAAG. INDIENINGSTERMIJN. I.c. heeft [appellante] in beroep gesteld dat zij vanwege een psychische blokkade niet in staat was over het voorval uit het jaar 2001 te praten en hulp van een derde in te schakelen. Indien die stelling juist is, neemt dat niet weg dat, naar [appellante] in hoger beroep stelt, de blokkade in het jaar 2018 is opgeheven. Daarvan uitgaande, bestaat, mede gelet op een aantal eerder ingediende aanvragen, geen grond voor het oordeel dat de aanvraag van 20 juni 2019 zo spoedig mogelijk is ingediend als redelijkerwijs kon worden verlangd, als bedoeld in artikel 7 van de Wsg. Die bepaling laat geen ruimte voor het oordeel dat de wettelijke termijn van tien jaar gaat lopen vanaf het moment dat de blokkade is opgeheven. Dit betekent dat de CSG de aanvraag alleen al hierom terecht niet in behandeling heeft genomen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Asiel

JnB 2022, 709

MK ABRS, 09-08-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2275](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

EVRM 8

Vw 2000 83 lid 1 lid 2 d

ASIEL. Intrekking asiolvergunning voor bepaalde tijd. Bij een dergelijke intrekking moet de rechter op grond van artikel 83, eerste lid, aanhef en onder a, gelezen in samenhang met het tweede lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000, ook rekening houden met nieuwe feiten en omstandigheden die van belang kunnen zijn voor de beoordeling van de ambtshalve verlening van een reguliere verblijfsvergunning op grond van artikel 8 van het EVRM.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenbewaring

JnB 2022, 710

MK ABRS, 10-08-2022, [ECLI:NL:RVS:2022:2296](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 94 lid 4

VREEMDELINGENBEWARING. Recht om op zitting te worden gehoord. Van de staatssecretaris had in dit geval, gelet op het fundamentele karakter van dat recht, mogen worden verwacht in ieder geval te onderzoeken of de overdracht met een uur of enkele uren uitgesteld kon worden zodat de vreemdeling gebruik kon maken van zijn recht om ter zitting door de rechtbank te worden gehoord. Omdat de staatssecretaris dat niet heeft gedaan, heeft de rechtbank al daarom terecht geoordeeld dat hij zich onvoldoende heeft ingespannen om mogelijk te maken dat de overdracht zou plaatsvinden na de telehoorzitting.

[Naar inhoudsopgave](#)

Procesrecht

JnB 2022, 711

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Rotterdam, 09-08-2022, [ECLI:NL:RBDHA:2022:8007](#)
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Tijdelijke wet opschorting dwangsommen IND 1

PROCESRECHT. Beroep tegen niet tijdig beslissen op asielaanvraag niet-ontvankelijk, omdat er inmiddels een besluit is genomen. In dat besluit is geen bestuurlijke dwangsom vastgesteld. De gewijzigde Tijdelijke wet dwangsommen IND sluit het verbeuren van bestuurlijke dwangsommen namelijk uit. De Tijdelijke wet is op dit punt niet in strijd met het Unierechtelijk gelijkwaardigheidsbeginsel, het doeltreffendheidsbeginsel of artikel 47 van het Handvest. Het gelijkheidsbeginsel is ook niet geschonden. Het beroep tegen het alsnog genomen besluit is daarom ongegrond.

JnB 2022, 712

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Rotterdam, 09-08-2022, [ECLI:NL:RBDHA:2022:8008](#)
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Tijdelijke wet opschorting dwangsommen IND 1

PROCESRECHT. Beroep tegen niet tijdig beslissen op asielaanvraag gegrond. Die Tijdelijke wet sluit het verbeuren van rechterlijke dwangsommen uit. De rechtbank acht de Tijdelijke wet op dit punt niet in strijd met het Unierechtelijk gelijkwaardigheidsbeginsel, maar wél in strijd met het doeltreffendheidsbeginsel en artikel 47 van het Handvest. De rechtbank verklaart artikel 1 van de Tijdelijke wet daarom in zoverre onverbindend. De rechtbank legt een nadere beslistermijn op van 8+8 weken en bepaalt dat verweerder een dwangsom verbeurt voor elke dag waarmee hij die termijn overschrijdt.

JnB 2022, 713

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht, 05-08-2022, [ECLI:NL:RBDHA:2022:8031](#)
staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Tijdelijke wet opschorting dwangsommen IND 1

PROCESRECHT. Beroep tegen niet tijdig beslissen op asielaanvraag gegrond. De rechtbank leidt uit de uitspraak van de ABRvS van 6 juli 2022 af dat van een doeltreffend rechtsmiddel geen sprake is als slechts beroep kan worden ingesteld tegen het niet tijdig nemen van een besluit, maar de bestuursrechter geen mogelijkheid heeft aan de termijn die hij verweerder stelt om (alsnog) een besluit te nemen een dwangsom te verbinden. Voor zover een partij ook een beroep doet op de uitspraak van de ABRvS om te betogen dat het niet verbeuren van een bestuurlijke dwangsom (ex artikel 8:55c van de Awb) ook strijd oplevert met het Unierecht, faalt dat betoog.

[Naar inhoudsopgave](#)